

thuis in ...

[nieuws](#)[de kranten](#)[sport](#)[het leven](#)[handig](#)[over RVI](#)[radio](#)

thuis in de wereld >

Informatie, tips en verhalen van en door Vlamingen, wereldwijd.

[← terug](#)[de week](#)

In mijn hoofd ben ik nog Vlaming

"In mijn hoofd ben ik nog voor het grootste stuk Vlaming, maar ik woon wel graag in Japan." Na 15 jaar kent Dirk Van Eester de gewoontes wel. Hij is getrouwd met een Japanse en heeft twee zonen. Geheel tegen de traditie in, heeft hij zijn vrouw leren kennen in Amerika.

Dirk Van Eester (Foto RVI)

buitenlander naar huis kwam, ik werd meteen aanvaard."

Dirk Van Eester is consulent voor Europese bedrijven in Japan en was jarenlang de marketing manager van Agfa Gevaert. De Japanse zakencultuur waar de verhouding tussen de zakenpartners van groot belang is, kent hij door en door.

"Je moet eerst een relatie opbouwen, het zakendoen wordt bijna een nevenverschijnsel. De Japanner moet op jou kunnen rekenen en als hij hulp nodig heeft, verwacht hij dat je niet op een frank kijkt. Er mag al eens iets misgaan, het is dan in een sfeer van 'we kennen mekaar'. Ook omgekeerd zal hij jou helpen."

"Het is dus totaal anders dan de Amerikaanse manier van zakendoen, waar elke dollarcent telt. Opvallend is dat die relatie niet wordt doorgetrokken naar het persoonlijk leven."

De Japanse zakenwereld legt groot beslag op zijn werknemers, er is weinig ruimte voor een privéleven. "Als er 's vrijdags iets gebeurt en je moet op zondag komen werken, dan is het geen excuus als je iets hebt afgesproken met een maat."

Het bedrijf waar je werkt bepaalt ook je sociale status. Werkloos zijn bijvoorbeeld is iets dat in Japan wordt verstoep. "De mensen zeggen dat ze net tussen twee jobs in zitten, of dat ze er eens tussenuit willen."

Het meest aantrekkelijke aan de Japanse samenleving vindt Dirk Van Eester de lokale samenhang. "Die geeft een sterk gevoel van veiligheid. Toen de kinderen klein waren, zouden de burens voor hen gezorgd hebben, indien nodig. Inbraken zijn bijna onmogelijk omdat de sociale controle groot is. Er is altijd iemand die ziet dat er iets aan de hand is. Ik denk dat dat in België verloren gegaan is."

Ergernissen zijn er natuurlijk ook. "Vooral over dingen die tegen mijn Vlaamse aard van rechtvaardigheid in gaan. Maar de Japanners ergeren zich dan omdat ik mij erger en zo wordt het erger en erger ... ik probeer het af te leren, al dat ergeren!"

Lea Van Hoeymissen en Peggy Van de Velde

"De traditionele manier om aan de man te geraken in Japan is via een soort van "matchmaking". De mensen in de buurt vinden dat jongeman zus en jonge vrouw zo wel bij elkaar passen en ze nodigen hen dan eens samen uit voor een etentje. Ze zetten ze bij elkaar, laten ze eens alleen in de eetkamer en klikt het dan klikt het. Als dat niet zo is, dan is het ook goed."

Dat Dirk Van Eester zijn vrouw heeft leren kennen tijdens zijn studententijd in Amerika ging dus geheel tegen de traditie in. "Maar mijn vrouw stond al bekend als een speciale, dus de schoonouders waren niet verbaasd dat ze met een

Appellation? Ja. Maar contrôleé?

Vlaamse handen kneden Chinese kuiten

De man die de Mongolen leert poten

In mijn hoofd ben ik nog Vlaming

Japan is Bokrijk niet

Broze Balletten in Nagoya

Aannemer in Wereldreizen

Vlieghe leerde de Japanners Vlaams zingen

Het geheugen van Congo

Nieuw-Zeeland? Groen van adrenaline

Meesterkok ontsnapt alweer aan seppuku

Geld boven de keizer

Belgisch identificatieteam terug uit Thailand

Teambuilding bij -35

Kleine jongen, grote droom

Bouwmeester van het heeal, François Schuiten

60 jaar wereldomroep in mineur gevierd

Volksidool Abraham Hans in de schijnwerper

Vlaamse vrijwilligster in Peruaans weeshuis

Kleine kinderen, groot in mode

 Japan / Van Eester (9'15")

[breedband](#)

[smalband](#)

